

Οι συμβουλές κατόπιν εορτής δεν είναι συμβουλές

Ο Αίσωπος είναι γνωστός για τους διαχρονικούς του μύθους. Τα νοήματα που μεταφέρουν οι μύθοι του είναι πολύ σημαντικά και χρήσιμα ακόμα και σήμερα, γιατί μας μαθαίνουν αρχές και αξίες όπως η φιλία και η σημασία της ειλικρίνειας. Μας μαθαίνουν να μην βγάζουμε εύκολα συμπεράσματα, να μην εξαρτιόμαστε από τους άλλους, να βασιζόμαστε στις δικές μας δυνάμεις και ότι η έλλειψη εμπιστοσύνης μπορεί να φέρει δυστυχία. Με κύριους πρωταγωνιστές τα ζώα, ο Αίσωπος πολύ εύστοχα καταφέρνει να αναδείξει τα συναισθήματα των ανθρώπων και να διαδώσει όλα αυτά τα μηνύματα.

Στον συγκεκριμένο μύθο που εικονογραφείται, ένας γιατρός ακολουθούσε το φέρετρο ενός συγγενή του, σαν πήγαιναν να τον κηδέψουν. Καθώς περπατούσαν, ο γιατρός άρχισε να κάνει τον έξυπνο λέγοντας ότι αν ο μακαρίτης έκανε τακτικά το κλύσμα του και έκοβε

το ποτό, τότε θα ζούσε. Εκείνη την ώρα, ακούγοντάς τον οι υπόλοιποι -και ιδιαίτερα η γυναίκα του μακαρίτη- θύμωσαν και του είπαν ότι δεν έχει νόημα να τα λέει τώρα, αφού έχει πεθάνει. Ότι τώρα πλέον δεν βοηθούν κανένα αυτές οι συμβουλές παρά μόνο εκείνον, για να κάνει τον έξυπνο και ότι έπρεπε να τις είχε πει του μακαρίτη φίλου του, πριν να είναι πλέον αργά. Μα εκείνος επέμενε. Ο μύθος μάς διδάσκει ότι πρέπει να είμαστε εκεί για τους φίλους μας, να τους βοηθήσουμε και να τους συμβουλευόμαστε όταν μας χρειάζονται, κι όχι μόνο να παρακολουθούμε την πορεία τους και να λέμε τις συμβουλές μας όταν δεν υπάρχουν πλέον ελπίδες να τους χρησιμεύσουν.

Στη σημερινή καθημερινή ζωή πολλές φορές ο φίλος μπορεί να μας προστατεύσει από δυσάρεστες καταστάσεις. Για παράδειγμα, μια παρέα πέντε συμμαθητριών είχε βγει για βόλτα ένα απόγευμα Κυριακής, κάνοντας διάλειμμα από το διάβασμα για το διαγώνισμα στα Αρχαία Ελληνικά της επόμενης μέρας. Καθώς η ώρα περνούσε, η Φωτεινή άρχισε να ανησυχεί ότι είχε ακόμα αρκετή προετοιμασία για το διαγώνισμα. Οι υπόλοιπες της παρέας επέμεναν ότι το διαγώνισμα θα ήταν πολύ εύκολο και δεν

Κατηγορία Α': Εικονογραφημένη ιστορία (σε μορφή κόμικ)

ΕΠΑΙΝΟΣ

χρειαζόταν να σκοτίζεται γι' αυτό. Ευτυχώς όμως, η καλύτερη της φίλη η Νίκη, που ήταν επίσης στην παρέα, κατάφερε να την πείσει να φύγουν έγκαιρα, για να ολοκληρώσουν το διάβασμα. Ως αποτέλεσμα, οι δύο καλές φίλες αρίστευσαν, ενώ οι υπόλοιπες της παρέας έγραψαν κάτω από τη βάση.

Αποδεικνύεται από τα πιο πάνω πόσο διαχρονικά είναι τα λόγια του Αισώπου. Όπως λέει και το επιμύθιο του μύθου «*δει τοῖς φίλοις παρὰ τὰς χρείας τὰς βοηθείας παρέχεσθαι, ἀλλὰ μὴ μετὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἀπόγνωσιν κατειρωνεύεσθαι*». Ακόμα κι αν δεν πρόκειται για ζήτημα ζωής και θανάτου.

Κατηγορία Α': Εικονογραφημένη ιστορία (σε μορφή κόμικ)

ΕΠΙΑΙΝΟΣ

Πηγή:**Αἴσωπος, Ἰατρὸς καὶ νοσῶν, μετάφρ. Ι. Μ. Κωνσταντάκος**

ἰατρὸς ἐκκομιζομένῳ τινὶ τῶν οἰκείων ἐπακολουθῶν ἔλεγε πρὸς τοὺς προπέμποντας ὡς, οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἰ οἴνου ἀπείχετο καὶ κλυστῆρι ἐκέχρητο, οὐκ ἂν ἀπέθανε. τούτων δέ τις ὑποτυχῶν ἔφη· «ᾧ οὗτος, ἀλλ' οὐ νῦν σε ἔδει ταῦτα λέγειν, ὅτε οὐδὲν ὄφελός ἐστι, τότε δὲ αὐτῷ παραινεῖν, ὅτε καὶ χρῆσθαι ἠδύνατο».

ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς φίλοις παρὰ τὰς χρείας τὰς βοηθείας παρέχεσθαι, ἀλλὰ μὴ μετὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἀπόγνωσιν κατειρωνεύεσθαι.

Ἦταν ἓνας γιατρός που ακολουθοῦσε το φέρετρο κάποιου συγγενή του, καθὼς τον πήγαιναν να τον κηδέψουν. Λοιπόν, αὐτός ὅλη τὴν ὥρα ἐβγαζε λόγους στους ἄλλους που συνόδευαν το ξόδι, διακηρύσσοντας πως ο μακαρίτης θα εἶχε γλιτώσει τον θάνατο αν ἐκοβε το ποτό και ἐκανε τακτικά το κλύσμα του. Με τα πολλά, κάποιος του ἐβαλε φρένο και τον συνέτισε: «Βρε σιχαμένη, τί κάθεσαι και τα λες ὅλα αὐτά τώρα που δεν ωφελεῖ πια; Τότε ἐπρεπε να δίνεις τις οδηγίες, ὅσο ο ἄνθρωπος ἦταν ζωντανός και μπορούσε να τις ακολουθήσει».

Το δίδαγμα του μύθου: Στους φίλους μας πρέπει να προσφέρουμε τη βοήθειά μας ὅταν τη χρειάζονται, ὄχι να τους περιγελοῦμε ὅταν πια ἔχουν χάσει κάθε ἐλπίδα.

